

DECIZIA nr. 86 din 12.02.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul **X**,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.x/28.09.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia sector 1 a Finantelor Publice, cu adresa nr. x/18.09.2015 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/28.09.2015, asupra contestatiei formulata de contribuabilul X, cu domiciliul in str. x sector 1, Bucuresti.

Obiectul contestatiei inregistrata la Administratia sector 1 a Finantelor Publice sub nr. x/14.09.2015, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 27.08.2015, prin care s-au stabilit urmatoarele obligatii de plata:

- x lei accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor;
- x lei accesorii aferente contributiilor de asigurari sociale de sanatate datorate de persoanele care realizeaza venituri din cedarea folosintei bunurilor.

Avand in vedere dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (4) si art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu art. 352 alin (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedura Fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul de solutionare a contestatiilor este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul **X**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la Administratia sector 1 a Finantelor Publice sub nr. x/14.09.2015 domnul X a formulat contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015 ce i-a fost comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 27.08.2015, iar in sustinerea contestatiei, invoca urmatoarele:

- decizia este nesemnata si nestampilata, neavand, prin urmare caracterul unui document valid;
- este la zi cu toate obligatiile de plata ce reies din activitatea de inchiriere a imobilului.

In consecinta, contribuabilul solicita reanalizarea situatiei care a generat decizia de calcul accesorii.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015 Administratia sector 1 a Finantelor Publice, a stabilit in sarcina domnului X accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei, reprezentand dobanzi si penalitati aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor cat si aferente CASS.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivatiile contribuabilei si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

3.1. Cu privire la conditiile de forma ale Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x/12.08.2015

Cauza supusa solutionarii pentru acest capat de cerere este daca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x/12.08.2015 a fost emisa de organele fiscale teritoriale cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

In fapt, Administratia sector 1 a Finantelor Publice a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x/12.08.2015, prin intermediul centrului de imprimare masiva si comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 27.08.2015.

Prin contestatia formulata contribuabilul invoca nerespectarea prevederilor legale in vigoare pe motiv ca decizia nu cuprinde semnatura si stampila emitentului.

In drept, in speta sunt aplicabile prevederile prevazute la art. 43 din Codul de procedura fiscala care stipuleaza urmatoarele:

Art 43 – (1) Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;**
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;**
- c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;**
- d) obiectul actului administrativ fiscal;**
- e) motivele de fapt;**
- f) temeiul de drept;**
- g) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit**

legii;

h) ștampila organului fiscal emitent;

i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;

j) mențiuni privind audierea contribuabilului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

(4) Prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit în condițiile alin. (3).

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 1 din Ordinul nr. 1107/2012 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative și procedurale care prevede:

"Art. 1. - (1) Prin prezentul ordin se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale și procedurale, emise de către organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin intermediul centrului de imprimare masivă, **valabile fără semnătura și ștampila organului emitent, îndeplinind cerințele aplicabile actelor administrative și procedurale.**

Art. 2. - Actele administrative și procedurale prevăzute la art. 1 sunt următoarele:

(...) 3. Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii;"

Fata de prevederile legale sus citate, rezulta ca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x/12.08.2015 indeplineste toate cerintele legale.

Astfel, in ceea ce priveste sustinerea contestatorului conform careia lipsesc din cuprinsul actului semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal potrivit legii si stampila organului fiscal emitent, se mentioneaza ca **semnatura si stampila conducatorului organului fiscal emitent nu sunt obligatorii, in situatia actelor emise prin intermediul centrului de imprimarie masiva.**

In ceea ce priveste motivarea contestatarei conform caruia actul atacat nu are caracterul unui document valid, nu poate fi sustinuta favorabil in sustinerea cauzei tinand cont ca in cadrul deciziei la motive de fapt este in scris faptul ca „pentru plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri ale bugetului general consolidat s-au calculat urmatoarele obligatii fiscale accesorii”, iar la motive de drept sunt inscrise prevederile legale, respectiv, art 88, art. 119, 110 si art. 111 din O.G. nr. 92/2003 Cod procedura fiscala.

De asemenea in anexa deciziei atacate la rubrica „documentul prin care s-a individualizat suma de plata” sunt trecute deciziile de impunere in baza carora s-au calculat accesorii iar la rubrica „suma debit” sunt trecute debitele la care s-au calculat accesorii, debite inscrise in deciziile de impunere.

Fata de cele precizate, rezulta ca aspectele procedurale invocate de contribuabil, in baza carora solicita anulara deciziei contestate, nu au sustinere legala.

Pe cale de consecinta, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x/12.08.2015, emisa prin intermediul centrului de imprimarie masiva, indeplineste cerintele legale aplicabile actelor administrative, motiv pentru care urmeaza a **se respinge ca neintemeiata contestatia pentru acest capat de cerere.**

3.2. Referitor la accesoriile in suma de x lei stabilite asupra impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor.

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au calculat corect si legal accesoriile in suma de x lei in conditiile in care contribuabilul are obligatia efectuarii platilor anticipate cu titlu de impozit incepand cu data comunicarii de catre organul fiscal a deciziei de impunere, iar acesta nu face dovada achitarii la termen a obligatiilor de plata stabilite in sarcina sa.

In fapt, Administratia sector 1 a Finantelor Publice a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015, prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei, calculate pentru perioada 31.12.2014 – 06.08.2015, aferente debitelor achitate cu intarziere, stabilite prin deciziile de impunere privind platile anticipate nr. x /26.02.2014, nr. x /04.02.2015 si decizia de impunere nr. x /23.03.2015

Domnul X contesta decizia de calcul accesorii nr. x/ 12.08.2015 cu motivatia ca el este la zi cu toate obligatiile de plata ce reies din activitatea de inchiriere a imobilului, fara sa precizeze daca a efectuat platile aferente deciziilor de impunere in baza carora au fost calculate accesoriile contestate.

Din documentele existente la dosarul cauzei, reiese ca domnul X nu a achitat obligatii de plata in quantum si la termen pe anii 2011 – 2015.

In drept, potrivit art. 110 art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

Art. 110. - (1) In sensul prezentului titlu, colectarea consta in exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.

(2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.

Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere”.

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;

iar potrivit art. 111 din același act normativ:

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”.

(4¹) Pentru creanțele fiscale stabilite pe baza declarațiilor fiscale cărora li se aplică prevederile [art. 114](#) alin. (2¹) și care au termenul de plată diferit de data de 25, acesta se înlocuiește cu data de 25 a lunii prevăzute de actul normativ care le reglementează.

Art.119 –(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art.120 – (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere. (se aplică începând cu 1 martie 2014.

Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Potrivit prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 82 - (1) Contribuabilii care realizează **venituri din** activități independente, din **cedarea folosinței bunurilor**, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole **sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit**, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal (...).

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, iar plata impozitului anual se efectuează potrivit deciziei de impunere.

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum și pentru veniturile din activități independente, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale. Asemenea titluri pot fi decizii de impunere ori decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Accesoriile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, în situația în care suma datorată în contul acestui debit a fost stabilită prin decizie emisă de organul fiscal, opozabilă platitorului din momentul comunicării sau la o dată ulterioară acesteia, iar contribuabilul are obligația de a achita în cursul anului plățile anticipate cu titlu de impozit în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Pentru neachitarea obligațiilor fiscale se calculează dobânzi și penalități pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului scadent până la data stingerii sumei datorate și se sting în ordinea vechimii.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit în sarcina domnului X accesorii în suma de x lei, calculate pentru perioada 31.12.2014 – 06.08.2015 aferente debitelor individualizate prin deciziile de impunere privind plățile anticipate pentru nr. x /26.02.2014, nr. x /04.02.2015 și decizia de impunere nr. x /23.03.2015 așa cum rezulta din rubrica corespunzătoare a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/12.08.2015 ce face obiectul contestației;

- pentru decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosinței bunurilor pe anul 2014 nr. x /26.02.2014 comunicată prin poșta cu confirmare de primire în data de 17.03.2014, au fost calculate accesorii pentru perioada 31.12.2014 – 30.01.2015;

- pentru deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosinței bunurilor pe anul 2015 nr. x /04.02.2015 comunicată prin poșta cu confirmare de primire în data de 01.04.2015 și nr. x /23.03.2015, comunicată prin poșta cu confirmare de primire în data de 16.04.2015, au fost calculate accesorii pentru perioada 26.03.2015 – 19.06.2015 și perioada 26.06.2015 – 06.08.2015.

Din „Situația analitică debite plăți solduri”, se reține:

- în baza contractelor de închiriere depuse de contestatar, organul fiscal stabilește obligații de plată cu titlu de impozit pe venit pentru anul 2011 în suma totală de x lei, respectiv 15.03.2011 = x lei, 15.06.2011 = x lei, 15.09.2011 = x lei, 15.12.2011 = x lei;

- din situația analitică aferentă anului 2011 reiese că în contul 55 „impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor” contribuabilul efectuează plăți în suma totală de x lei, rezultând sold neachitat la 31.12.2011 în suma de x lei;

- pentru anul 2012 în contul „impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor” contribuabilul X la data de 09.01.2012 a efectuat plata în suma de x lei fără a acoperi debitul stabilit pentru trimestrul I aferent anului 2012, în contul plăților anticipate, **suma**

ce a stins obligatia principala aferenta anului 2011, in ordinea vechimii, conform art. 115 din Codul de Procedura Fiscala:

“Art. 115 - (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

(...) b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹)

(...) (2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

- a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;
- b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;
- c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.”

Astfel, din analiza situatiilor debite plati solduri depuse de organul fiscal se constata ca domnul X **nu a efectuat plati integral si la termen aferente debitelor stabilite pentru anii 2011 – 2015.**

Avand in vedere ca domnul X a contestat decizia de calcul accesorii nr. x/12.08.2015 cu motivatia ca este la zi cu toate obligatiile de plata fara sa precizeze daca a efectuat platile aferente deciziilor de impunere in baza carora au fost calculate accesoriile contestate, nu a motivat in integralitate contestatia, nu a efectuat plati in quantum si la termen fapt ce a generat calcularea de accesorii, iar platile efecuate au acoperit in ordinea vechimii obligatiile de plata restante. De altfel, inclusiv din situatiile analitice debite plati solduri rezulta faptul ca domnul X nu a efectuat la termen obligatiile de plata, respectiv platile anticipate aferente anilor 2011 – 2015, rezulta ca organul fiscal a calculat corect accesorii in suma de x lei pentru debitele stabilite prin plati anticipate aferente anului 2014 si 2015 neachitate la scadenta, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu cele anterior analizate.

Ca urmare, **se va respinge ca neintemeiata** contestatia formulata de domnul X pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente impozitului din cedarea folosintei bunurilor evidentiate in Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015 emisa de Administratia sector 1 a Finantelor Publice.

3.3. Referitor la accesoriile stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. x/12.08.2015 in suma de x aferente CASS.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care contribuabilul nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

In fapt, domnul X a obținut venituri din cedarea folosinței bunurilor, activitate pentru care datorează plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate.

Administratia Sector 1 a Finantelor Publice a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015, prin care s-au stabilit in sarcina domnului X dobanzi si penalitati de intarziere aferente contributiei individuale de asigurari sociale de sanatate datorata de persoanele care realizeaza venituri din cedarea folosintei bunurilor, in suma de x lei.

Prin contestație, deși contestă Decizia de calcul accesorii nr. x/ 12.08.2015, contribuabilul nu aduce argumente, nu invocă temeieri de drept aplicabile în perioada stabilită și nu prezintă documente în susținere, cu referire la modul de calcul aplicat de organul fiscal la stabilirea bazei de calcul sau CASS calculată în baza declarației sau contractului de închiriere.

In drept, potrivit art. 206 si dispozitiile art. 213 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

“Art. 206 - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...] b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;[...].”

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că în contestație contribuabilul trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Se reține că contestatarul nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a invocat niciun articol de lege aplicabil în materia contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate în perioada stabilită, conținutul contestației cuprinzând numai susținerea ”din calculele noastre suntem la zi cu toate obligatiile de plata”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că domnul X nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de impunere, în temeiul art. 213, art. 216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

*„ Art. 213 - În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.** Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.*

In speta, sunt incidente si dispozitiile pct. 11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014 care prevad:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente

cauzei supuse soluționării”, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de X, pentru suma de **x lei** din Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015 emisă de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice.

Pentru considerentele aratate mai sus și în temeiul art. 82 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.110, art. 115, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 205 alin. (1), art. 206 alin. (2), art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014, se:

DECIDE

1. Respinge în parte ca neintemeiată contestația formulată de domnul X împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015 prin care Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit obligația de plata a sumei de x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosinței bunurilor.

2. Respinge în parte ca nemotivată contestația formulată de domnul X împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. x/12.08.2015 emisă de AS1FP prin care s-au stabilit obligații fiscale accesorii aferente CASS în suma de x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.